

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den
Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. II. Mulieri vt prædicatio sit interdicta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

gationem facit: delegatus autem mandati fines diligenter seruare debet. *c. super. & rot. tit. X. de off. deleg. l. 5. D. mand. & delegati officium expirat cum functus est officio: c. venerabili. c. literis. X. de off. deleg. v. cum iam suo functus esset officio ideoque post approbationem finitum est dicecesani officium in exemptis; nec iam potest probatos reprobare; & probationis commissæ fines ita debet seruare; vt simpliciter idoneos approbet simpliciter: neque condiciones vllas sibi non commissas adijciat. *d. c. super & c.**

22.
Regulare
curatum
beneficiu
beneficent
comparan
di paroz
chis.

Quod autem hîc insuper de Confessore generali monasterij Ordinis S. Saluatoris dicitur esse argumentandum, sicut de sacerdotibus sæcularibus, cum accipat Iurisdictionem in moniales, & approbationem ab Episcopo; non sicut de Mendicantibus, qui à Papa: delegata autem iurisdicção sit reuocabilis à delegante: Respondeo claudicare talem Confessoris generalis, & sacerdotis secularis delegati comparationem: & rectius illius comparationem institui cum seculari parochio, imò prælato; cuius approbatio, nisi ex secuta indignitate, reuocari; aut iurisdicção, quæ ex officio tanquam ordinaria competat, nequit auferri; nisi ex causis iure expressis, ritè cognitis. *c. si constituerit. c. accedens. X. de accus. sed neque substitui, quilibet potest huiusmodi Confessori: sicut neque beneficium regulare, c. cum causam. X. de elect. prioratus. c. ea qua. 8. X. de stat. monach. aut prælatura infra Episcopatum, c. nullus. 28. de elect. in 6. clem. 1. eod. vel præbenda regularis conferri potest nisi regulari: *Trid. s. 14. c. 10.* vbi neque arandum dicitur in bo. ue & alino. *d. c. 10.* & porro si negetur hunc, de quo agitur, Confessorem fuisse titulo beneficiali; sed sola delegatione, delegati iurisdictionem cessare ex arbitrio delegantis: *l. Iudicium. D. de Iud. redit**

tamen solutio; vt iustum illud esse debeat; ex causa noua, ad confessionem pertinente; non infamante, nisi cognita & probata: & quæ de exemptis mox diximus, & de non omnibus simul reuocandis. *Vide que diximus supra de maior. & obed. r. 1. de regular. r. 8.*

RESPONSVM II.

Mulierì vt prædicatio sit interdicta?

VT soluere & ligare super terram, quod in celo ligatum sit, aut solutum; ita & prædicare euangelium, & docere omnes gentes apostolis successoribusque demandatum est. *Marci. c. ult. Matth. c. ult.* ita quidem vt non tantum laicis interdictum sit publice de fide disputare: *c. 2. s. 1. de heret. in 6. & prædicare: c. sicut. X. de heret. sed etiam neque omnibus clericis id sit permillum. c. adgimus 16. q. 1. nisi cuiusdam specialiter delegetur. *Nauar. cons. 7. de off. deleg. hodie solis fere sacerdotibus vñtatum. iuxta d. c. adgimus. olim quàm nunc frequentius diaconis commissum. sed commissum. nam quomodo prædicabunt, nisi mittantur? iuxta apostolum. c. cum ex inuanto. X. de heret. fuit nonnunquam & laicis olim, sed clericis tamen rogantibus, docere permillum. *mulier. d. 23.* at verd ex Bulla Leonis X. nulli hodie, nisi ex licentia superiorum. & ex Concilio *Trid. s. 5. c. 2. s. 24. c. 4.* nemini, nisi ab Episcopo approbato, concessum prædicare.**

Quare multò maxime interdictum est mulieribus, quamuis doctis, id sibi muneris arrogare; docere, aut prædicare. *d. c. mulier. d. 23. vt D. Paulus 1. ad Corinth. s. 14. mulieres, inquit, in ecclesijs taceant. non enim permittitur eis loqui. turpe est enim mulieres loqui in ecclesijs, quocirca & Clemens V. in clem. de re-*

fig. dom. mentis insaniam vocat quod beginarum quadam Alamanica de summa trinitate, ac diuina essentia disputarent, & predicarent: easque idcirco damnat. & itidem c. 1. in extravag. Ioann. XXII. eod. tit. & demum Ioann. XXII. in c. 1. eod. in extravag. commun. begins, quae, praeter caeteras virtutes, curiositatem disputandi, & auctoritatem seu temeritatem potius predicandi nullo modo sibi usurpant, demum admittit. denique Innoc. III. in c. noua de penit. & remis. damnat abbatissas quae legentes euangelium praesumunt publice predicare, & criminum confessiones audire. quia licet, inquit, beatissima virgo dignior & excellentior fuerit apostolis vniuersis, non tamen illi, sed isti Dominus clauis regni calorum commisit. quippe & iure civili ob honestatem publicam feminae ab omnibus officiis publicis remota fuerunt. l. 2. D. de reg. iur.

Dicitur autem publice, ne quis existimet superioribus monialium priuatas v. g. in Congregatione capitulari vetari adhortationes ad virtutes, ac reprehensiones vitiatorum: quorum in subditis etiam correctio ipsis competit, oeconomica auctoritate: qua pater & mater-famil. liberos & famulitia rudimenta fidei docent; vitia corripunt; virtutes instillant: qua praecceptores discipulos, magistri scholares erudiunt. Syluest. in summa. F. predicare. alioquin Innoc. III. in Concilio Lateran. etiam priuatim predicare prohibuit sub pena excommunicationis, illis qui prohibiti vel non misi fuerint, praeter auctoritatem a Sede apostolica, vel catholico loci Episcopo susceptam.

Ex quibus liquet temere praesumpisse L. superiorem beginarum in ecclesia, in Sede, ianuis apertis, neutrius sexus personis exclusis, multis non suis praesentibus, ex libro tam impresso, quam manuscripto, scedis & compo-

sitione propria, atque etiam temeriter dixisse: excessa vtrique forma priuata suarum commotionis: & propterea ad terminos accessisse beginarum in d. Clem. 1. damnatarum. praesertim cum nec in pulpito liceat legere, nisi ijs, qui ab episcopo lectores sunt ordinati. c. non liceat, d. 92.

RESPONSVM, III.

De correptione publica, atque pro concione.

Conuenitur parochus iniuriarum, atque ad palinodiam, quod pro concione dixerit adesse quosdam, qui iurauerint iura ecclesiae, viduarum, pupillarum defendere, qui ipsi bona ecclesiae inuadant: alios, qui etsi ex iuramento teneantur obistere: tamen tollerent. vt, etsi neminem nomine tenus expresserit, nemo tamen nesciret agi de Burgimagistro: quocumque quastio erat de finibus agrilius, & ecclesiae; & sepe transplantata, vt contendit parochus, in fundu ecclesiae: & scabinos designari, qui debuerint impedire motu terminorum, seu curare restitui illos in pristinum locum. Respondit parochus non intendisse se in aliu dicere, quam in Burgimagistrum: eumque pluries a se monitum esse, nec emendatum: publice peccasse; eoque peccatores publicos publice esse corripiendos; adeoque pro concione fecisse id Christum Math. c. 2. ad fin. & c. 23. & facere debuisse ostendere D. Thomam 3. part. 9. 42. art. 20. fecisse & Ioannem Baptistam: Marci c. 6. Chrysostomum: Eudoxiam monuisse, ob ademptum Calitropae agrum: & Stanislaum Boleslai notam libidinem publice arguisse: se itidem ex officio fecisse; non iniuriandi animo.

Monet sane Apostolus 1. Tim. c. 1. publice peccata esse corripiendos. & D. Augustinus, corripienda

3. Quamvis abbatissas.

4. Non tamen priuatam inter suos monitione facite.

1. An parochus peccat?

2. An parochus peccat?

2. Publica peccata palam corripienda.

C c